

черковната въобще литература, каквито сж: Histoire de l'Eglise de France въ 12 тома, Histoire de Jesuites въ 3 тома, La Papauté Schismatique, Histoire de l'Eglise и пр. При изучването, обаче, черковната история и при изработването тия трудове той се разклатилъ въ вѣрата си въ католицизма и прѣминалъ въ православната черкова чрѣзъ св. руския Синодъ, който го и признаваше и поддържаше като членъ отъ руското православно духовенство, като какъвто той и свещенодѣйствуваше въ руската въ Парижъ черкова. Като такъвъ, той заедно съ поменатия протоиерей Василиевъ бѣ основалъ и издаваше нѣколко години въ Парижъ периодическото списание „L'union Chrétienne“, въ което — нека ми бже позволена тукъ тая мимоходна бѣлѣжка — бѣхъ обнародвалъ и азъ прѣзъ 1866—1867 г. нѣколко статии по нашия черковенъ въпросъ подъ псевдонима *Богобоевъ*, статии прѣведени отчасти и на грѣцки*) и на руски**), а нѣкои си и въ тогавашния цариградски български вѣстникъ „Врѣме“. Отецъ Гете ни посрѣщна радушно и като свобододлюбивъ французинъ, и като членъ отъ

*) Въ атинския Εὐαγγελικὸς Κήρυξ отъ поменатитъ въ текста години, дѣто има и нѣкои възражения на тия статии.

**) Между друго въ „Краткій Очеркъ православныхъ церквей, Болгарской, Сербской и Румынской или Молдо-Влашкой, *Е. Голубинскаго*, Москва, 1871.“ по излагането, на края, историята на българския черковенъ въпросъ авторътъ си служи не веднажъ и не на едно мѣсто съ въпроснитъ статии на *Богобоевъ*, alias М. Д. Балабановъ (вж. стр. 300 и). Съчинението на отца Гете: „Exposition de la doctrine de l'Eglise catholique orthodoxe e. t. c.“ е прѣведено отъ французски на български съ заглавие: „Изложение на учение на всеобщата православна църква съ показание на различията, които са срѣщатъ въ другитъ християнски църкви, отъ Вл. Гете, свещеникъ и докторъ Богословія на православнѣ-тѣ църква. Превелъ Марко Д. Балабановъ, — Цариградъ, въ Печатницѣ-тѣ на Д. Арамѣана, съ буквитъ на в. Право. 1873“. — Сжщото съчинение се прѣведе и на грѣцки още въ Парижъ отъ сжщия български прѣводачъ по молбата на поменатия протоиерей Василиевъ и настояването на единъ благочестивъ руски полковникъ, живѣещъ по онова врѣме въ Парижъ.